

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 lipca 2024 r.

DIH-3.707.72.2024.MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH-3.93.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 40/2024 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 kwietnia 2024 r. wymierzającej przedsiębiorcy **MARKETING INVESTMENT GROUP S.A.** z siedzibą w Krakowie karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta zł) wobec stwierdzenia w miejscu sprzedaży detalicznej nieprawidłowości polegającej na uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości dla 1 z 15 partii ocenianych produktów poprzez to, że komunikat dotyczący obniżki nie odnosił się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę. Wartość liczbowa ceny promocyjnej sprzedaży była wyższa od wartości ceny podanej jako: „Najniższa cena z 30 dni przed obniżką”. Powyższe narusza przepisy art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

- 1) **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- 2) **orzeka co do istoty sprawy w ten sposób, że przedsiębiorcy **MARKETING INVESTMENT GROUP S.A.** z siedzibą w Krakowie wymierza karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych) wobec stwierdzenia w miejscu sprzedaży detalicznej nieprawidłowości polegającej na uwidocznieniu w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości ceny produktu oferowanego po obniżonej cenie, co narusza przepisy art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.**

UZASADNIENIE

W dniach od 17 sierpnia 2023 r. do 4 września 2023 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej: „Świętokrzyski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia KHU.8361.230.2023 z 17 sierpnia 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie, należącym do

przedsiębiorcy [xxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxx], zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r., poz. 236) - dalej jako „Prawo przedsiębiorców”, 18 lipca 2023 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) - dalej jako „ustawa o cenach”. Pismo odebrano 21 lipca 2023 r.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego WIIH sprawdzili uwidocznienie cen 15 produktów z aktualnej oferty promocyjnej. Przy wejściu na salę sprzedażową umieszczone były dwa czerwone plakaty z informacją „WYPRZEDAŻ”. Na poszczególnych regałach uwidocznione były plansze z informacjami: „SZORTY -50% NA DRUGA PARĘ”; „PROMOCJA BUTY I ODZIEŻ -40% NA DRUGĄ RZECZ *Z promocji wyłączone są produkty z listy specjalnej. szczegóły w regulaminie”; 2 x T-SHIRT 99,99 ZŁ PRZY ZAKUPIE 2 SZTUK *SZCZEGÓŁY W REGULAMINIE. AKCJA TRWA DO WYCZERPANIA ZAPASÓW”; „BOKSERKI DODATKOWE -40% NA DRUGIE OPAKOWANIE *SZCZEGÓŁY W REGULAMINIE”. Przy produktach wytypowanych do kontroli i objętych obniżką znajdowały się wywieszki cenowe zawierające etykiety z informacją o cenie sprzedaży, cenie przekreślonej oraz najniższej cenie z 30 dni przed obniżką. Stwierdzono, że w przypadku jednego produktu komunikat dotyczący obniżki nie odnosił się do ceny najniższej z okresu 30 poprzedzających obniżkę. Aktualna cena sprzedaży nie była niższa od wcześniej obowiązującej podanej na wywieszce jako „najniższa cena z 30 dni przed obniżką”, tj. cena sprzedaży był wyższa niż najniższa cena z 30 przed obniżką.

Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 4 września 2023 r. i załącznikach (nr akt kontroli: KHU.8361.230.2023). Przedsiębiorca pismem z 14 września 2023 r. wniósł uwagi do protokołu kontroli. Wskazał, że w jego ocenie sposób prezentacji cen zakwestionowanego produktu był przejrzysty i umożliwiał konsumentom prostą i sprawną ich weryfikację. Podkreślił, że wyraźnie zaprezentowano każdą cenę, umieszczając je jedna pod drugą, a jedna z nich została opisana jako „Najniższa cena z 30 dni przed obniżką”. Zdaniem przedsiębiorcy konsument mógł bez większych trudności przeanalizować obniżkę cen oraz jej historię z ostatnich 30 dni. Tym samym nie zgodził się z naruszeniem art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Strona wskazała ponadto, że komunikując obniżkę wskazała, że w okresie poprzedzającym obniżkę obowiązywała jeszcze niższa cena, co było działaniem na korzyść konsumentów, ponieważ dostali oni jednoznaczną informację, że produkt był dostępny po jeszcze niższej cenie, co mogło nawet spowodować zmniejszenie zainteresowania tym produktem. Zdaniem strony działanie takie ewidentnie potwierdza, że intencją przedsiębiorcy było rzetelne poinformowanie konsumentów o historii ceny produktu. Strona wniosła o skorygowanie raportu i uwzględnienie w nim, że prezentacja ceny zakwestionowanego produktu również była prawidłowa.

W odpowiedzi na powyższe Świętokrzyski WIIH podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) - dalej jako: „Kpa”, Świętokrzyski WIIH zawiadomieniem z 12 marca 2024 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w wysokości określonej na zasadach przyjętych w art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o cenach, wobec stwierdzenia w miejscu sprzedaży detalicznej naruszenia przepisów art. 4 ust.1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach, ze względu na fakt, że dla 1 z 15 ocenianych partii produktów oferowanych do sprzedaży w obniżonych cenach, komunikat dotyczący obniżki, nie odnosił się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę. Wartość liczbowa ceny obniżonej była wyższa od wartości ceny podanej jako „Najniższa cena z 30 dni przed obniżką”. Jednocześnie poinformowano na podstawie art. 10 Kpa, że strona ma możliwość czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji istnieje możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dodatkowo Świętokrzyski WIIH wezwał przedsiębiorcę do przedstawienia oświadczenia dotyczącego wysokości osiągniętych obrotów i przychodu w ostatnim roku rozliczeniowym.

W piśmie z 22 marca 2024 r. strona przekazała informację o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku obrotowym rozpoczynającym się 1 lutego 2022 r. i kończącym się 31 stycznia 2023 r. Dodatkowo przedstawiła swoje stanowisko w sprawie i wniosła o umorzenie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na zasadach określonych w art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o cenach z uwagi na jego bezprzedmiotowość, albowiem zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy sprzedawca jest zobowiązany jedynie do uwidocznienia ceny w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a nie do ustalenia ceny na poziomie niższym niż cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, o której mowa w art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Natomiast w przypadku nie przychylenia się organu do ww. wniosku wniosła o umorzenie postępowania administracyjnego, działając na podstawie art. 189 § 1 pkt 1 Kpa strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary albowiem waga naruszenia jest znikoma, gdyż z badanych produktów tylko przy 1 ujawniono nieprawidłowości.

Dnia 15 kwietnia 2024 r. Świętokrzyski WIIH, na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 w związku z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o cenach oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję nr 40/2024, na mocy której wymierzono ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta zł) wobec stwierdzenia w miejscu sprzedaży detalicznej nieprawidłowości polegającej na uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości dla 1 z 15 partii ocenianych produktów poprzez to, że komunikat dotyczący obniżki nie odnosił się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę. Wartość liczbowa ceny promocyjnej sprzedaży była wyższa od wartości ceny podanej jako: „Najniższa cena z 30 dni przed obniżką”. Decyzję strona odebrała 22 kwietnia 2024 r.

Dnia 20 maja 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym strona zarzuciła naruszenie art. 6 ust. 1 i 3 oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach, art. 7, 8, 77 § 1 Kpa, art. 107 § 3 Kpa i wniosła o uchylenie w całości decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy ewentualnie o uchylenie w całości decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Ponadto strona wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów: wyciągu z dokumentu wydanego przez Prezesa UOKiK pt. „Informacja o obniżce ceny” z 2023 roku oraz protokołu z dnia 20 września 2023 roku z kontroli Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie.

Dnia 5 czerwca 2024 r. Prezes UOKiK wydał na podstawie art. 134 w związku z art. 126 Kpa postanowienie o uchybieniu terminu do wniesienia odwołania złożonego przez przedsiębiorcę, od decyzji nr 40/2024 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 kwietnia 2024 r. wymierzającej karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta zł) wobec stwierdzenia w miejscu sprzedaży detalicznej nieprawidłowości polegającej na uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości dla 1 z 15 partii ocenianych produktów poprzez to, że komunikat dotyczący obniżki nie odnosił się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę. Wartość liczbowa ceny promocyjnej sprzedaży była wyższa od wartości ceny podanej jako: „Najniższa cena z 30 dni przed obniżką”.

Dnia 13 czerwca 2024 r. przedsiębiorca zwrócił się do Prezesa UOKiK z prośbą o ponowną weryfikację, czy odwołanie od decyzji nr 40/2024 Świętokrzyskiego WIIH z 15 kwietnia 2024 r. zostało wniesione w terminie.

Dnia 20 czerwca 2024 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 156 § 1 pkt 2) w związku z art. 126 Kpa stwierdził nieważność postanowienia z 5 czerwca 2024 r. dotyczącego stwierdzenia uchybienia terminu do wniesienia odwołania, złożonego przez przedsiębiorcę od decyzji nr 40/2024 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 kwietnia 2024 r.

Pismem z 20 czerwca 2024 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji nr 40/2024 Świętokrzyskiego WIIH z 15 kwietnia 2024r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w dniu 27 czerwca 2024 r. zapoznała się z aktami sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z

17 listopada 2016 r. (II SA/Rz 190/16), w ramach kontroli instancyjnej organ odwoławczy rozpoznaje sprawę niejako „od nowa” i może oczywiście oprzeć swoje ustalenia na ustaleniach poczynionych przez organ pierwszej instancji i przywołać je jedynie w swoim uzasadnieniu (LEX nr 2162495). Podkreślenia wymaga, że istota postępowania odwoławczego w procesie administracyjnym polega także na usuwaniu przez organ drugiej instancji nieprawidłowości dokonanych przez organ pierwszoinstancyjny w drodze m.in. uchylecia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy (patrz: art. 138 § 1 pkt 2 kpa). W omawianym przypadku nie jest konieczne zebranie nowych dowodów, gdyż stan faktyczny jest znany, tym samym Prezes UOKiK postanowił, stosownie do art. 138 § 1 pkt 2 kpa, uchylić zaskarżoną decyzję w całości i orzec co do istoty.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Natomiast art. 4 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1-5. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wynosi do 20 000 zł.

Kontrola przeprowadzona od 17 sierpnia 2023 r. do 4 września 2023 r. w sklepie należącym do przedsiębiorcy, dała podstawę do stwierdzenia, że nie wykonał on ciężących na nim obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach, tj. stwierdzenia w miejscu sprzedaży detalicznej nieprawidłowości polegającej na uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości dla 1 z 15 partii ocenianych produktów poprzez to, że komunikat dotyczący obniżki nie odnosił się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę.

Organ drugiej instancji w wyniku analizy zgromadzonego materiału w sprawie zauważa, że przy 1 z 15 skontrolowanych partii produktów oferowanych w obniżonych cenach, cena była uwidocznioma w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości ponieważ komunikat dotyczący korzyści z obniżki nie odnosił się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę. Należy podkreślić, że w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru jest obowiązek uwidocznienia obok informacji o obniżonej cenie również informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki na co wskazuje art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Uwidocznione przy zakwestionowanej partii produktu informacje sugerowały, że towar sprzedawany jest w cenie obniżonej, a w rzeczywistości nowa cena była wyższa niż obowiązująca dla danego towaru w ciągu ostatnich 30 dni przed ogłoszeniem obniżki. Taki przekaz wywołuje u konsumenta przekonanie o obniżce (promocji), której w rzeczywistości nie ma, co wskazuje, że ceny zostały uwidocznione w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Taki sposób prezentacji informacji cenowej nie jest czytelny dla konsumenta i nie spełnia wymogów art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w związku z art. 4 ust. 2 ww. ustawy.

W toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził dokładną analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty strony zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach.

W ocenie Prezesa UOKiK zgromadzony w sprawie materiał jest rzetelny i spójny. Stwierdzony w toku kontroli stan faktyczny został opisany w stanowiącym akta sprawy protokole kontroli oraz załącznikach. Co więcej, zarówno stan faktyczny, jak i stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o cenach, a co za tym idzie konieczność nałożenia kary pieniężnej, nie budzi wątpliwości organu drugiej instancji.

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzeka o wymierzeniu przedsiębiorcy, kary pieniężnej w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych) wobec stwierdzenia nieprawidłowości polegającej na uwidocznieniu w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości ceny produktu oferowanego po obniżonej cenie, co narusza przepisy art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.

Organ drugiej instancji orzekając jak powyżej, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił kryteria wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o cenach przez przedsiębiorcę oraz uzyskane przez niego korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii

Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając stopień naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK podobnie jak Świętokrzyski WIH, uznał że strona jest odpowiedzialna za wywołanie u konsumentów błędnego wrażenia obniżki cen przy 1 produkcie na 15 poddanych kontroli. Na regale, gdzie umieszczono zakwestionowany produkt, znajdowała się plansza z informacją „PROMOCJA BUTY I ODZIEŻ -40% NA DRUGĄ RZECZ *Z promocji wyłączone są produkty z listy specjalnej. szczegóły w regulaminie”, a przy wejściu na salę sprzedażową zamieszczono czerwone plakaty z informacją „WYPRZEDAŻ”. Natomiast informacja o najniższej cenie w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki umieszczona na etykiecie cenowej tego produktu była niższa niż aktualna cena sprzedaży po cenie obniżonej. Taki sposób uwidocznienia informacji o obniżce oraz cen wywołuje u konsumenta przekonanie o korzyści, podczas gdy w rzeczywistości oferowane towary nie są objęte obniżką, gdyż w okresie 30 dni przed wprowadzeniem prezentowanej ceny sprzedaży konsument mógł kupić towar jeszcze taniej. Cena produktu, obok jego marki i przeznaczenia, jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej. A prawidłowe zaprezentowanie obniżki względem najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki jest jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie towaru przez konsumenta i umożliwia dokonania świadomego i korzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru. Wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miało na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Nowe regulacje mają zapobiec sztucznym zawyżaniom cen tuż przed ich „obniżką”, tak aby zwiększyć „atrakcyjność” oferty. Rozwiązaniem tego problemu jest właśnie obliczanie obniżki względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz wskazywanie obok ceny po obniżce najniższej ceny z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Prezes UOKiK uznał stopień naruszenia obowiązków za niski, uwzględniając, że strona spełniła obowiązek uwidocznienia najniższej ceny z 30 dni przed obniżką jednakże uwidoczniała ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - wskazując korzyść konsumenta względem innej ceny niż najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Ponadto oceniając skalę naruszenia, organ drugiej instancji uwzględnił fakt, że strona uwidoczniała ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości przy 1 produkcie na 15 skontrolowanych, co stanowi 6,6 % wszystkich skontrolowanych. Z kolei charakter i waga naruszenia nie budzi wątpliwości. Podmiot kontrolowany bezsprzecznie naruszył przepisy dotyczące uwidaczniania cen, a opisaną nieprawidłowość należy uznać za istotną. Naruszenie obowiązków uwidaczniania informacji cenowych stwierdzono w dniu kontroli.

Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że strona nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów ustawy o cenach. Należy jednak zauważyć, że strona została powiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli i o jej zakresie przedmiotowym. Zawiadomienie strona odebrała 21 lipca 2023 r., natomiast kontrola rozpoczęła się 17 sierpnia 2023 r. Zatem miała ona, wystarczająco dużo czasu, by przygotować się do kontroli i wyeliminować ewentualne nieprawidłowości. Informacje o promocyjnych cenach dla kwestionowanego produktu nie zostały zmienione, do dnia zakończenia kontroli. Zaś stanowisko strony, przedstawione w pismach z dnia 14 września 2023 r. oraz 22 marca 2024 r., wskazuje, iż w jej ocenie sposób prezentacji cen przez nią stosowany jest prawidłowy. Tym samym organ drugiej instancji stwierdza, że działania naprawcze nie zostały podjęte. Natomiast co do uzyskanych przez przedsiębiorcę korzyści majątkowych lub strat w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, wskazać należy, iż w powyższym zakresie brak informacji.

Wymierzając karę pieniężną organ drugiej instancji uwzględnił również przychód ze sprzedaży oraz przychód finansowy osiągnięty przez przedsiębiorcę w roku obrotowym rozpoczynającym się 1 lutego 2022 r. i kończącym się 31 stycznia 2023 r. na podstawie informacji przekazanej przez stronę w piśmie z dnia 22 marca 2024 r.

Prześlanka dotycząca sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach trans granicznych nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 200 zł jest właściwa do spełnienia celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz. Urz. UE. L Nr 328, str. 7), dalej jako: „dyrektywa Omnibus” i proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi do 20 000 zł.

W odwołaniu przedsiębiorca zarzucił naruszenie:

- art. 6 ust. 1 i 3 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach poprzez nałożenie na stronę kary pieniężnej w wysokości 400,00 zł z tytułu ujawnionego w toku kontroli naruszenia art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach polegającego na ustaleniu ceny sprzedaży na wyższym poziomie niż najniższa cena z 30 dni przed obniżką, podczas gdy zgodnie z tymi przepisami sprzedawca zobowiązany jest jedynie do uwidocznienia ceny w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a nie do ustalenia ceny na poziomie niższym niż cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, o której mowa w art. 4 ust. 2 ww. ustawy,

- art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach towarów poprzez błędną wykładnię, zgodnie z którą uznano, że:
 - a) wartość liczbowa obniżonej ceny musi być niższa od wartości ceny podanej jako „Najniższa cena z 30 dni przed obniżką”, podczas gdy zgodnie z art. 4 ust. 2 rzeczonyj ustawy: „(...) uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”, a zatem przedsiębiorca ma obowiązek poinformowania o najniższej cenie z 30 dni przed obniżką, a nie o cenie bezpośrednio obowiązującej przed obniżką, co prowadzi do wniosku, że dopuszcza się możliwość podania ceny z ostatnich 30 dni na niższym poziomie niż cena aktualna,
 - b) obniżka ceny musi zostać naliczona względem najniższej ceny z 30 dni poprzedzających obniżkę, podczas gdy żaden przepis powszechnie obowiązującego prawa nie nakłada takiego obowiązku, a zgodnie z wyjaśnieniami Prezesa UOKiK pt. „Informacja o obniżce ceny” z 2023 roku obniżkę ceny należy obliczać względem najniższej ceny z 30 dni poprzedzających obniżkę, o ile chce się referować względem innej ceny, a w niniejszej sprawie strona nie referowała obniżki względem jakiegokolwiek innej ceny,
- naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w związku z art. 20 w związku z art. 22 w związku z art. 31. ust. 3 Konstytucji RP poprzez błędną wykładnię prowadzącą do wniosku, że aktualna cena towaru lub usługi musi być niższa niż cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, o której mowa w art. 4 ust. 2 ustawy o cenach, podczas gdy zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy sprzedawca zobowiązany jest jedynie do uwidocznienia ceny w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a uznanie, że aktualna cena musi być niższa niż cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki prowadzi w swojej istocie do ingerencji przez organ publiczny w sposób ustalania cen przez prywatnego przedsiębiorcę, pomimo braku podstawy w powszechnie obowiązujących przepisach praw oraz pomimo braku ważnego interesu publicznego, co stanowi nieuprawnione ograniczenie wolności działalności gospodarczej, o której mowa w art. 20 i 22 Konstytucji RP.

Odnosząc się do powyższych zarzutów strony, Prezes UOKiK wskazuje, że prezentowanie obniżek cen może być wskazane konkretną wartością np. procentową lub też bez wskazywania wartości obniżki, jednakże zawsze wskazanie korzyści konsumenta musi się odnosić do najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów, miało na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Regulacje te mają zapobiec sztucznym zwyżaniom cen tuż przed ich „obniżką”, tak aby zwiększyć „atrakcyjność” oferty. Rozwiązaniem tego problemu jest właśnie wskazywanie korzyści konsumenta względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Zgodnie z założeniami dyrektywy Omnibus, aby można było mówić

o obniżce ceny to powinna być ona liczona w stosunku do najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki a nie innej ceny np. ceny rzeczywistej (regularnej). Jedynie odniesienie do najniższej ceny z 30 przed obniżką faktycznie świadczy, że mamy do czynienia z obniżoną ceną produktu.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK z całą stanowczością stwierdza, że w sytuacji, gdy komunikowane jest, że produkt oferowany jest w cenie obniżonej, a w rzeczywistości nowa cena jest tożsama bądź wyższa, od najniższej obowiązującej dla danego towaru w ciągu ostatnich 30 dni przed obniżką, to nie mamy do czynienia z obniżoną ceną produktu lub uwidoczniona najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki nie została wskazana prawidłowo. W przedmiotowej sprawie jak zostało ustalone w toku kontroli przedsiębiorca prawidłowo wskazał najniższą cenę z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Tym samym w przypadku 1 partii produktu, dla którego nowa cena była wyższa niż najniższa obowiązująca dla danego towaru w ciągu ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, Świętokrzyski

WIIH prawidłowo ustalił, że umieszczenie przy wejściu na salę sprzedażową czerwonych plakatów z informacją „WYPRZEDAŻ”, a na regale, gdzie umieszczono zakwestionowany produkt, planszy z informacją „PROMOCJA BUTY I ODHIEŻ -40% NA DRUGĄ RZECZ *Z promocji wyłączone są produkty z listy specjalnej. szczegóły w regulaminie” sugerowało, że oferowany jest on w cenie obniżonej, a w rzeczywistości konsument dokonywał zakupu produktu w cenie wyższej niż obowiązującą najniższą ceną z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Zarówno w ocenie Świętokrzyskiego WIIH, jak i organu drugiej instancji należało uznać, że ceny zostały uwidocznione w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości.

W tym miejscu należy podkreślić, że prawidłowe podawanie cen, w tym cen towarów, dla których w jakikolwiek sposób sugerowana jest obniżka ich cen, jest jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie towaru przez konsumenta i umożliwia dokonanie świadomego i korzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru. Przepisy dotyczące uwidaczniania cen nakładają na przedsiębiorców obowiązek informowania o cenach - a co za tym idzie również o obniżkach - w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Wymogi te należy stosować nie tylko do treści informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, lecz także do jej formy, która ma zapewnić jasność i zrozumiałość, a także umożliwiać łatwe porównanie cen i ocenę korzyści płynących z obniżki.

W przedmiotowej sprawie strona informuje konsumenta o obniżce, której w rzeczywistości nie ma, gdyż „cena obniżona” jest wyższa niż cena jaka obowiązywała przez ostatecznie 30 dni przed ogłoszeniem obniżki. Oczywiście przedsiębiorca może swobodnie kształtować ceny, ale nie może informować o obniżce ceny produktu, w przypadku gdy odnosi się do innej ceny niż najniższa z 30 dni przed ogłoszeniem obniżki. Strona zakomunikowała obniżkę cen w związku z czym zaistniał przypadek „informowania o obniżeniu ceny towaru”, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Strona obniżyła cenę produktu objętego akcją promocyjną wyłącznie względem innej niż najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co jak wskazano wcześniej jest nieprawidłowe. Przepisy dotyczące uwidaczniania cen nakładają na przedsiębiorców obowiązek informowania o cenach - a co za tym idzie również o obniżkach - w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Wymogi te należy stosować nie tylko do treści informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, lecz także do jej formy, która ma zapewnić jasność i zrozumiałość, a także umożliwiać łatwe porównanie cen i ocenę korzyści płynących z obniżki.

Tym samym Prezes UOKiK zgadza się z Świętokrzyskim WIIH, że sposób podania ceny obniżonej, która jest wyższa od najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, budzi wątpliwości co do istnienia faktycznej obniżki ceny i korzyści płynących z obniżki i należy więc uznać, że ceny zostały uwidocznione w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Prezes UOKiK ponownie podkreśla, że zaprezentowane wyżej stanowisko w żadnym razie nie powoduje ingerencji organu publicznego w sposób ustalania cen przez przedsiębiorcę, a tym samym nie stanowi ograniczenia wolności działalności gospodarczej, o której mowa w art. 20 i 22 Konstytucji RP. Przedsiębiorca może swobodnie kształtować ceny, ale musi

komunikować konsumentom obniżki cen i wykazywać korzyść konsumenta jedynie względem najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką. Prezes UOKiK nie ma wątpliwości, że konsumentom zakomunikowano obniżkę cen poprzez umieszczenie przy wejściu na salę sprzedażową czerwonych plakatów z informacją „WYPRZEDAŻ”, a na regale, gdzie umieszczono zakwestionowany produkt, planszy z informacją „PROMOCJA BUTY I ODZIEŻ 40% NA DRUGĄ RZECZ *Z promocji wyłączone są produkty z listy specjalnej. szczegóły w regulaminie”, a tym samym przy uwidacznianiu cen miały zastosowanie przepisy art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach. Przy czym należy podkreślić, że nie zwalnia to przedsiębiorcy z obowiązku uwidocznienia informacji cenowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen.

Wprowadzenie art. 4 ust. 2 ustawy o cenach nastąpiło ustawą o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw z dnia 1 grudnia 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581) i było wynikiem transpozycji art. 6a dyrektywy 98/6/WE. Zgodnie z regulacją unijną, w każdym ogłoszeniu o obniżce ceny podaje się wcześniejszą cenę stosowaną przez podmiot gospodarczy przez określony okres przed zastosowaniem obniżki ceny. Wcześniejsza cena oznacza najniższą cenę stosowaną przez podmiot gospodarczy w okresie, który nie może być krótszy niż 30 dni przed zastosowaniem obniżki ceny. W grudniu 2021 r. Komisja Europejska wydała Zawiadomienie Komisji - Wytyczne dotyczące wykładni i stosowania art. 6a dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz.Urz. UE C Nr 526, s. 130, dalej „Wytyczne”), dalej jako: „Wytyczne Komisji”. Zaprezentowała tam wskazówki dotyczące wykładni i stosowania przepisów w sprawie ogłoszeń o obniżkach cen. W art. 6a dyrektywy 98/6/WE uregulowano kwestię przejrzystości obniżek cen, wprowadzając przepisy szczegółowe mające zapewnić, aby obniżki rzeczywiście miały miejsce. Artykuł 6a ma zapobiec sztuczemu zawyżaniu ceny odniesienia przez podmioty gospodarcze lub wprowadzaniu konsumentów w błąd, jeżeli chodzi o wysokość obniżki. Zwiększa on przejrzystość i gwarantuje, że po ogłoszeniu obniżki cen konsumenci faktycznie zapłacą mniej. Nowy przepis dotyczący obniżek cen umożliwia ponadto organom kontroli łatwiejsze sprawdzenie uczciwości obniżek cen, ponieważ określa jasne zasady dotyczące „wcześniejszej” ceny odniesienia, która musi być podstawą ogłaszanej obniżki. (patrz Ustawa o informowaniu o cenach towarów i usług. Komentarz red. prof. dr hab. Konrad Osajda 2023 wyd. 2).

Organ drugiej instancji podkreśla, że Świętokrzyski WIIH wbrew temu co twierdzi strona, nie uznał za nieprawidłowy mechanizmu ustalania cen przez przedsiębiorcę, a wskazał, że sposób prezentowania ceny, która jest wyższa od najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, budzi wątpliwości co do istnienia faktycznej obniżki ceny i korzyści płynących z promocji. Informowanie o korzyści cenowej w odniesieniu do ceny innej niż najniższa cena z okresu 30 dni przed obniżką jest informacją, która nie odzwierciedla rzeczywistej korzyści cenowej dla konsumenta z tytułu obniżki, a tym samym takie wskazanie informacji o cenie jest niejednoznaczne i budzące wątpliwości.

Strona w odwołaniu powołuje się ponadto na wyjaśnienia Prezesa UOKiK „Informacja o obniżce ceny” z 2023 r. (dalej jako: „Wytyczne prezesa UOKiK). Organ drugiej instancji zgadza się z twierdzeniem strony, że ww. Wytyczne nie uniemożliwiają sprzedawcy podania innych cen odniesienia przy ogłaszaniu obniżki ceny, pod warunkiem że takie dodatkowe ceny odniesienia są wyraźnie wyjaśnione, nie wprowadzają w błąd i nie odwracają uwagi konsumenta od „wcześniejszej” ceny, tj. najniższej ceny towaru z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Należy jednak zauważyć, że Wytyczne Prezesa UOKiK wyraźnie wskazują, że wielkość obniżki musi być obliczona w odniesieniu do najniższej ceny z 30 dni przed obniżką. Zatem jeżeli przedsiębiorca chce podać inną cenę odniesienia np. cenę regularną, nie jest to zabronione, ale nie zwalnia go z obowiązku odniesienia korzyści cenowej do najniższej ceny towaru z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Przedsiębiorca ma również możliwość wskazania ceny regularnej, jednakże musi on przede wszystkim w przypadku ogłoszenia obniżki ceny towaru uwidocznić wszystkie informacje cenowe wynikające z ustawy o cenach, w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen, tj.: obniżoną cenę, cenę jednostkową oraz informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK odmawia przeprowadzenia dowodu z załączonego do odwołania wyciągu z dokumentu Wytyczne Prezesa UOKiK w celu wykazania sprzeczności stanowiska Świętokrzyskiego WIIH ze stanowiskiem Prezesa UOKiK w zakresie obowiązków przedsiębiorców dotyczących informowania o cenach. Jak wykazano wyżej stanowiska obu organów w ww. sprawie są zbieżne.

Dodatkowo strona zarzuciła Świętokrzyskiemu WIIH naruszenie przepisów:

- art. 7 Kpa w związku z art. 77 § 1 Kpa poprzez błędne ustalenie, że cena promocyjna nie została naliczona względem najniższej ceny z 30 dni poprzedzających obniżkę z jednoczesną sugestią, że została naliczona względem innej ceny, podczas gdy strona nie prezentuje na metkach w sklepach stacjonarnych żadnych procentowych czy kwotowych promocji, a zatem sposób prezentacji ceny aktualnej nie uwzględnia referowania do jakiegokolwiek innej ceny,
- art. 8 Kpa w związku z art. 7 Kpa w związku z art. 77 § 1 Kpa poprzez błędne uznanie że aktualna cena towaru lub usługi musi być niższa niż cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, podczas gdy Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie prowadząc uprzednio kontrolę w sprzedażowej aplikacji mobilnej strony (znak sprawy: WN.8361.298.2023) uznał, że cena aktualna towaru lub usługi może być niższa lub równa cenie z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a zatem doprowadzono do sytuacji, w której sposób działania przedsiębiorców w takim samym stanie faktycznym jest różny w zależności od regionu lub kanału sprzedaży, co narusza zasadę zaufania do władzy publicznej oraz zasadę równego traktowania,

- art. 107 § 3 Kpa w związku z art. 11 Kpa w związku z art. 8 Kpa poprzez sformułowanie uzasadnienia decyzji w sposób niepełny, uniemożliwiający ocenę, tj.:
 - a) niewyjaśnienie dlaczego sposób prezentacji cen przez przedsiębiorcę jest niejednoznaczny i wprowadza w błąd, podczas gdy Świętokrzyski WIIH nie zakwestionował sposobu prezentacji cen, a jedynie zastosowany przez stronę mechanizm ustalania cen,
 - b) wskazanie, że: „Odnośnie podniesionej przez Stronę kwestii sprzecznych stanowisk terenowych jednostek Inspekcji Handlowej wskazać należy, że powinno się uwzględnić kazuistykę oraz relatywizm każdej sprawy”, nie wyjaśniając przy tym na czym polegała kazuistyka oraz relatywizm sprawy, w którym wydano zaskarżoną decyzję i czym różni się od sprawy prowadzonej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie (znak sprawy: WN.8361.298.2023).

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, że artykuły 7, 8, 11 oraz 77 Kpa i 107 Kpa, określają zasady postępowania administracyjnego. Stanowią, one m.in., iż w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Z zasady ogólnej prawdy obiektywnej (art. 7 Kpa) wynika nakaz podjęcia przez organ administracji publicznej wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, co znajduje swoją konkretyzację w treści art. 77 Kpa, zgodnie z którym organ administracji jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepis ten nakłada na organ administracji publicznej prowadzący postępowanie obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie pełnej analizy całokształtu tego materiału celem prawidłowego ustalenia podstawy faktycznej decyzji administracyjnej (zob. wyrok WSA w Warszawie z 24 kwietnia 2014 r. VIII SA/Wa 1056/13, LEX nr 1486656). Na podstawie całokształtu materiału dowodowego organ ocenia, czy dana okoliczność została udowodniona, a podjęte przez organ rozstrzygnięcie oraz okoliczności stanowiące podstawę rozstrzygnięcia powinny znaleźć odzwierciedlenie w decyzji spełniającej wymogi określone w art. 107 Kpa.

Dodatkowo Prezes UOKiK zwraca uwagę, że Andrzej Wróbel w komentarzu do Kodeksu postępowania administracyjnego wskazuje, że (Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego LEX/el., 2015) zawarta w art. 8 zasada pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa określa wyraźnie to, co implicite jest zawarte w zasadzie praworządności. Z zasady wyrażonej w art. 8 Kpa wynika bowiem przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co jest zasadniczą treścią zasady praworządności. Tylko postępowanie odpowiadające takim wymogom i decyzje wydane w wyniku postępowania tak ukształtowanego mogą wzbudzać zaufanie obywateli do organów administracji publicznej nawet wtedy, gdy decyzje administracyjne nie uwzględniają ich żądań. Dalej można przytoczyć, iż Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku

podkreśla, że w celu realizacji pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa konieczne jest „przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględniania w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa” (wyrok z dnia 7 grudnia 1984 r., III SA 729/84, ONSA 1984, nr 2, poz. 117). Ponadto uzasadnienie decyzji powinno być skonstruowane w sposób umożliwiający realizację zasady ogólnej przekonywania (art. 11 KPA), a także objaśniać tok myślenia prowadzący do zastosowania konkretnego przepisu prawnego w sprawie. Motywy decyzji muszą być tak ujęte, aby strona zainteresowana mogła zrozumieć i w miarę możliwości zaakceptować zasadność przesłanek faktycznych i prawnych, którymi kierował się organ przy wydaniu decyzji” (WSA w Bydgoszczy w wyr. z 9.4.2015 r., II SA/Bd 82/15, Legalis).

W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie Świętokrzyski WIIH postępował w zgodzie ze wskazanymi wyżej regułami postępowania administracyjnego, opierając się na bezsprzecznych ustaleniach działań kontrolnych, przeprowadzonego ściśle według wymagań Kpa. Analiza akt sprawy wykazała, że Świętokrzyski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na spójnym i jednoznacznym materiale dowodowym, a przede wszystkim na ustaleniach kontroli opisanych w protokole kontroli KHU.8361.230.2023 wraz z załącznikami.

Zgodnie art. 76 § 1 kpa protokół kontroli jest dokumentem urzędowym. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.

Z protokołu kontroli sporządzonego przez Świętokrzyskiego WIIH wynika, że w dniu kontroli tj. 17 sierpnia 2023 r. przedsiębiorca informował o obniżce cen niektórych produktów i uwidoczniał przy 1 produkcie (na 15 skontrolowanych) etykietę cenową, na której zamieszczona najniższa cena tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki była niższa niż obowiązująca w dniu kontroli cena obniżona. Należy więc uznać, że cena obniżona nie została naliczona względem najniższej ceny tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Prezes UOKiK jeszcze raz podkreśla, że w przypadku gdy strona informuje o obniżce cen produktów, niezależnie czy wskazuje procentowe czy kwotowe obniżki, zobowiązana jest do wykazania obniżki w odniesieniu do najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. A w przypadku, gdy nowa cena jest tożsama bądź wyższa, od rzeczywistej najniższej ceny obowiązującej dla

danego towaru w ciągu ostatnich 30 dni przed obniżką, to nie mamy do czynienia z obniżką więc cena po obniżce została podana w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Prezentowanie obniżek (wartościowo lub nie) liczonych wyłącznie w odniesieniu do innych cen, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie, a tym samym uwidacznianie ceny obniżonej równej lub wyższej od najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, budzi wątpliwości co do istnienia faktycznej obniżki ceny i korzyści płynących z obniżki i w ocenie organu drugiej instancji co narusza art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Organ drugiej instancji ponownie wskazuje że, celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług.

Przepisy ustawy o cenach są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. Nieznajomość przepisów lub ich niewłaściwa interpretacja nie zwalnia z obowiązku prawidłowego uwidaczniania cen oraz informacji o obniżonej cenie. Strona, w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, była zobowiązana do przekazania konsumentom informacji o cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki i informacji o obniżonej cenie przedstawionej w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości i w przypadku 1 partii produktu obowiązkom tym uchybiła.

Prezes UOKiK analizując całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego (w tym korespondencję strony skierowaną zarówno do organu pierwszej jak i drugiej instancji) stwierdza, że Świętokrzyski WIIH wydając decyzję nr 40/2024 z 15 kwietnia 2024 r. uwzględnił wszystkie okoliczności sprawy i prawidłowo ocenił zebrany materiał dowodowy w sprawie. Strona nie przedstawiła żadnego dowodu podważającego ustalony przez organ pierwszej instancji i udokumentowany w protokole kontroli z 4 września 2023 r. (nr akt: KHU.8361.230.2023) stan faktyczny.

Zarzucając Świętokrzyskiemu WIIH niepełne uzasadnienie decyzji strona przywołała również zasadę przekonywania zawartą w art. 11 Kpa oraz zasadę pogłębiania zaufania wyrażoną w art. 8 Kpa.

Art. 11 Kpa nakazuje wyjaśnianie stronie zasadność przesłanek w oparciu o które zostały wydane decyzje w toku postępowania administracyjnego tak, aby w miarę możliwości przekonać stronę do wykonania decyzji bez stosowania środków przymusu. Tak więc uzasadnienie decyzji powinno dokładnie wyjaśniać stronie zasadności i podstaw jej wydania. Prezes UOKiK podkreśla, że zgodnie z art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie decyzji nr 40/2024 Świętokrzyskiego WIIH z 15 kwietnia 2024 r. wskazuje fakty, które organ pierwszej instancji uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł, jak również wyjaśnia podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Świętokrzyski WIIH odniósł się i rzetelnie omówił do fakty istotne dla sprawy, a zwłaszcza mające znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Podobnie zarzuty strony naruszenia art. 8 Kpa nie znajdują w ocenie Prezesa UOKiK uzasadnienia. Z zasady wyrażonej w powyższym artykule wynika bowiem przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co jest zasadniczą treścią zasady praworządności. Tylko postępowanie odpowiadające takim wymogom i decyzje wydane w wyniku postępowania tak ukształtowanego mogą wzbudzać zaufanie obywateli do organów administracji publicznej nawet wtedy, gdy decyzje administracyjne nie uwzględniają ich żądań. Dalej można przytoczyć, iż Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku podkreśla, że w celu realizacji pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa konieczne jest „przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględniania w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa” (wyrok z dnia 7 grudnia 1984 r., III SA 729/84, ONSA 1984, nr 2, poz. 117).

W ocenie Prezesa UOKiK w przedmiotowej sprawie tak właśnie postępował Świętokrzyski WIIH w postępowaniu przeprowadzonym ściśle zgodnie z wymogami Kpa, opierając się na bezsprzecznych ustaleniach postępowania kontrolnego.

W odwołaniu strona podniosła, że Świętokrzyski WIIH uznał, że aktualna cena towaru lub usługi musi być niższa niż cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, podczas gdy Małopolski WIIH prowadząc kontrolę przedsiębiorcy (znak sprawy: WN.8361.298.2023) uznał, że cena aktualna towaru lub usługi może być niższa lub równa cenie z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Strona wniosła również o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z protokołu z dnia 20 września 2023 roku z kontroli Małopolskiego WIIH (znak sprawy: WN.8361.298.2023).

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK raz jeszcze podkreśla, że w przypadku, gdy przedsiębiorca informuje o obniżce cen produktów, zobowiązany jest do wskazania obniżki w odniesieniu do najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tym samym aktualna cena nie może być ani jej równa ani od niej wyższa. Ponadto Prezes UOKiK podkreśla, że Świętokrzyski WIIH i Małopolski WIIH są odrębnymi i niezależnymi od siebie organami. Każdy z nich przeprowadził kontrolę, dokonał ustalenia stanu faktycznego i podjął decyzję, czy ma podstawy do wszczęcia postępowania i nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Nie można w opinii organu drugiej instancji, przyjąć że jeżeli Małopolski WIIH nie zakwestionował prawidłowości uwidocznienia cen w toku prowadzonej przez siebie kontroli, to uznanie przez Świętokrzyskiego WIIH za nieprawidłowe uwidocznienie aktualnej ceny równej lub wyższej od najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki jest niezgodne z przepisami. Tym samym Prezes UOKiK uznał wniosek strony dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z protokołu z dnia 20 września 2023 roku z kontroli Małopolskiego WIIH za niezasadny.

Prezes UOKiK jeszcze raz podkreśla, że istotne dla sprawy są ustalenia poczynione w toku kontroli i udokumentowane w protokole. Akta sprawy dokumentują ustalony stan faktyczny, jego analizę oraz końcowe wnioski organu pierwszej instancji. Z akt tych jednoznacznie wynika, że w toku postępowania kontrolnego stwierdzono naruszenie określonych przepisów prawa, oraz że ustalono podmiot odpowiedzialny za popełnienie tego czynu. Organ pierwszej instancji wyjaśnił podstawy prawne decyzji wraz z przytoczeniem przepisów prawa oraz przedstawił tok rozumowania, które przeprowadził, uwzględniający również wyjaśnienia strony. Merytoryczne rozstrzygnięcie kończące niniejsze przeprowadzone postępowanie posiadało, zdaniem Prezesa UOKiK, rzetelną podstawę w postaci zebranego materiału dowodowego.

W niniejszej sprawie, co szeroko omówiono wcześniej, bez najmniejszej wątpliwości stwierdzono, że strona nie dopełniła swojego obowiązku i nie uwidoczniała informacji o cenach w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, a więc organ pierwszej instancji zobligowany był do wymierzenia kary pieniężnej.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu sprawy nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w ramach instytucji przewidzianej w art. 189f Kpa.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W przedmiotowej sprawie strona nie usunęła stwierdzonych nieprawidłowości. W trakcie kontroli ustalono, że strona uwidoczniała przy 1 produkcie oferowanym w obniżonej cenie (na 15 skontrolowanych, co stanowi 6,6% wszystkich skontrolowanych) cenę obniżoną, która była wyższa niż cena obowiązująca w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, czyli nie dokonała obniżki względem najniższej ceny sprzed 30 dni przed obniżką, a tym samym uwidoczniała ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Wagi naruszenia prawa nie można uznać za znikomą, gdy przy produkcie oferowanym do sprzedaży po obniżonej cenie, nie było rzetelnych informacji cenowych tj. jak w przedmiotowej sprawie niewłaściwie wskazano obniżkę względem innej ceny zamiast najniższej ceny sprzed 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a tym samym konsumenci zostali pozbawieni możliwości oceny rzeczywistej wielkości rabatu. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację cenową. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Jak już

wskazano wcześniej wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miały na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen, a także stworzenie identycznych warunków dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Obliczanie obniżki względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki miało zapobiec sztucznym zawyżaniom cen celem zwiększenia „atrakcyjności” oferty. W ocenie organu drugiej instancji przesłanki pierwsza jak i druga nie zostały spełnione, w związku z powyższym stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Świętokrzyski WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Świętokrzyskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem dla 6,6% skontrolowanych produktów o obniżonej cenie uwidoczniała ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych

przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ cena musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Podsumowując Prezes UOKiK podkreśla, że niezrealizowanie obowiązków wskazanych w ustawie o cenach zgodnie z jej art. 6 ust. 1, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zatem stwierdzenie - udowodnienie braku informacji w zakresie cen, jak też sprzecznego z ustawą sposobu ich uwidocznienia - jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Powyższa ustawa nie przewiduje przy tym możliwości badania przez organy Inspekcji istnienia wina, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L z 1998 r. Nr 80) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasząca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012 r., II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasząca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy,

mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami cenowymi, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa.

Art. 6 ustawy o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej

opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Nałożona kara pieniężna w wysokości 200 zł, nie została wymierzona w maksymalnej wysokości, lecz w kwocie stanowiącej 1% maksymalnej kwoty, tj. 20 000 zł przewidzianej ustawowo. Wymierzona kara spełni jednak w sposób właściwy funkcje dyscyplinujące i represyjne, a także prewencyjne tak aby nie dochodziło do naruszania prawa w przyszłości i jest adekwatnym środkiem reakcji administracyjno-prawnej na ujawnione naruszenie prawa.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/